

betale ekstra skat uden at have tjent mere, og det er dybt uretfærdigt.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg skal heller ikke medvirke til nogen forlængelse af debatten – jeg synes, vi har diskuteret det her emne længe nok – men henvise til det, der er blevet sagt under forespørgslen.

Det Konservative Folkeparti kan naturligvis støtte forslaget, som vil neutralisere den stigning, vi nu har.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil også henvise til den foregående debat og meddele, at SF ikke kan støtte forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil ikke blot henvise til den tidligere debat, men også til de forrige gange, vi har behandlet forslag som disse. Jeg mindes næsten ord til andet at have set nøjagtig det samme forslag om neutralisering af ejendomsvurdering tidligere.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Selv om vi sådan set mener, at boligudgifterne kunne og burde være lavere, end de er, så kan vi ikke støtte det her forslag.

Men jeg kunne godt tænke mig at tilføje et spørgsmål: Hvor er forslagsstillernes tilsvarende omsorg for lejerne i det her land? Vi har set år efter år efter år, at det er lejernerne, der har haft de største stigninger i deres boligudgifter, mens ejerne har haft de mindste. Sådan har det været periode efter periode.

Derfor synes jeg, hvis man endelig vil gøre noget, at det var en god idé, at man gjorde noget for lejernerne og prioriterede dem, men det er jo helt tydeligt, at det ikke er forslagsstillernes intentioner.

Formanden:

Så er det fru Kirsten Jacobsen som ordfører for forslagsstillerne.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jo, vi kunne sagtens tage en debat om, hvilke stigninger der har været for lejere, og hvilke der har været for ejere. Og den debat vil afhængigt af, hvilken måde man gør det op på, kunne fremvise akkurat lige så mange opgørelser, som har den modsatte konklusion af den, hr. Aaen fremfører.

Men når Fremskridtspartiet har følt, det var nødvendigt sammen med Venstre og De Konservative at komme med det her forslag igen, skyldes det selvfølgelig, at hvis der ikke bliver gjort et eller andet for boligejerne, ja, så har de kun én ting at se frem til, og det er skattestigninger. Det er skattestigninger, som mange af dem ikke er i stand til at betale, i modsætning til det rosenrøde billede, som skatteministeren stod heroppe og tegnede. Jeg tror, at skatteministeren, hvis han gik ud i virkeligheden og talte med landets boligejere, måske ville finde – jeg ved ikke, om han kan – en enkelt, der ville være enig med ham. De fleste andre, som sidder med papirerne fra kommunen og fra skattevæsenet, ville være i stand til at fortælle skatteministeren om præcis det modsatte. Sådan er virkeligheden.

Og må jeg så ikke sige til skatteministeren: Regeringen kan altså ikke komme uden om, at den omlægning af lån, som man fik ret til ved skattereformen, fra de højtforrentede til de lavtforrentede, var en del af regeringens løfter. Det har vi Skatteministeriets eget papir på. Det var en del af det, der skulle til, for at boligejerne kunne holdes skadesløse.

Derfor kan man ikke i dag stå her og fortælle, at det var noget ekstra godt, man gjorde for boligejerne. Det var nemlig det, der skulle udligne, at det fald, der var i lejeværdiprocen-ten, jo ikke blev modsvaret af det fald, der var i rentefradragsretten. Der var et minus. Boligejerne kom ud med et minus, og hver eneste gang vi påviste det i Skatteudvalget, fik vi en sang fra de varme lande gående ud på, at boligejerne jo bare kunne omlægge deres lån.

Og fordi man i Danmark har handlet boliger efter ydelser i stedet for efter kontantværdien, så har det givet sig udslag i stigende ejendomspriser.

Og så taler man altså herinde, som om det er boligejerne i bred almindelighed, som har nydt godt af det. Det er måske én pct. De 98 pct. af dem bor der stadig og betaler bare regningerne, og de kan hverken spise papirvurderingerne eller murstenene.

De kan heller ikke engang betale regninger med dem.

Tænk, hvis der kom nogen med en trillebør fyldt med mursten over til skatteministeren og sagde: Her, værsgo, nu har vi pillet det halve af garagen ned, og her har du altså så det, du skal have. Jeg ville godt se skatteministerens fjæs, undskyld, ansigt – undskyld, formand! Det ville